

“मीठे बच्चे – पतित जगतबाट नाता तोड़ेर एक बाबासँग बुद्धियोग लगायौ भने मायासँग हार हुन सकदैन ।”

परश्रवः:- समर्थ बाबा साथमा हुँदा-हुँदै पनि यज्जमा अनेक विघ्न किन परछन्? कारण के हो?

उत्तर:- यी विघ्न त ड्रामा अनुसार परन्ने नै छन् किनकि जब यज्जमा असुरहरूको विघ्न परछ तब त पापको घडा भरिन्छ। यसमा बाबाले केही गर्न सक्नुहुन्न। यो त ड्रामामा निश्चित छ। विघ्न आउँछन्तर विघ्नसँग तिमी आत्तिनुहुँदैन।

गीत:- कौन है माता, कौन पिता है

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले बेहदको बाबाको आदेश सुन्यौ। जो यस जगतका मममा बाबा छन्, यो जुन तिम्रो नाता छ, देहसँग छ। किनकि देहसँग सबै भन्दा पहिला माताको फेरि पिताको लागत हुन्छ। फेरि भाइ-बन्धु आदिको हुन्छ। त्यसैले बेहदको बाबाको भनाइ छ- यस जगतमा तिमीहरूका जो माता पिता छन् उनीहरूबाट बुद्धिको योग तोडिदेऊ। यस जगतसँग नाता नराख किनकि यी सबै हुन्कलियुगी छी-छी नाता। जगत अर्थात् दुनियाँ। यस पतित दुनियाँबाट बुद्धिको योग तोड़ेर म एकसँग जोडेर फेरि नयाँ जगतसँग जोड किनकि तिमी मेरो पासमा आउनु छ। केवल नाता जोड्ने कुरा हो, अरू कुनै कुरा छैन, अरू कुनै मेहनत छैन। नाता उनीहरूले जोडछन्, जसलाई डाइरेक्शन मिलन्छ। सत्ययुगमा पहिला नाता राम्रो हुन्छ, सतोप्रधान फेरि तल झर्दै जान्छन्। फेरि जो सुखको नाता छ त्यो बिसतारै बिसतारै कम हुन जान्छ। अहिले त बिलकुलै यस पुरानो दुनियाँसँग नाता तोड्नुपर्छ। बाबा भननुहुन्छ- मसँग नाता जोड। श्रीमत्मा चल र जति पनि देहका नाता छन् ती सबै छोडिदेऊ। विनाश त हुनु नै छ। बच्चाहरूले जानेका छन्- बाबा, जसलाई परमपिता परमात्मा भनिन्छ, उहाँले पनि ड्रामा अनुसार सेवा गर्नुहुन्छ। उहाँ पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिनभएको छ। मनुष्यले त समझनुहुन्छ- उहाँ सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ। जसरी कृष्णलाई पनि सर्वशक्तिमान् मान्छन्। उनलाई सर्वदर्शन चक्र दिएका छन्। समझनुहुन्छ, त्यसद्वारा गला काट्छन्। तर यो बुझ्दैनन्- देवताहरूले हिंसाको काम कसरी गरछन्! उनीहरूले त गर्न सक्दैनन्। देवताहरूको लागि त भनिन्छ- अहिंसा परमो धर्म थिए। उनीहरूमा हिंसा कहाँबाट आयो? जसलाई जो आउँछ त्यो बसेर लेखिदिएका छन्। कति धर्मको गलानि गरेको छन्। बाबा भननुहुन्छ- यी शास्त्रहरूमा सत्य त बिलकुल आँटामा नुन जति छ। यो पनि लेखिएको छ- रुद्र ज्ञान यज्ज रचनुभएको थियो। त्यसमा असुरले विघ्न पारदथे। अबलाहरूमाथि अत्याचार हुन्थ्यो। त्यो त ठीक लेखिएको छ। अहिले तिमीले बुझेका छौ- शास्त्रहरूमा सत्य के छ, झटो के छ। भगवान् स्वयं भननुहुन्छ- यस रुद्र ज्ञान यज्जमा विघ्न परछ अवस्था। ड्रामामा निश्चित छ। यसतो होइन- परमात्मा साथमा हुनुहुन्छ त्यसैले विघ्न हटाइदिनुहुन्छ। यसमा बाबा के गर्नुहुन्छ! ड्रामामा हुनु नै छ। यी सबैले विघ्न पारछन् अनि त पापको घडा भरिन्छ नि। बाबा समझाउनुहुन्छ- ड्रामामा जो निश्चित छ त्यही हुन्छ। असुरहरूको विघ्न अवस्था परछ। आफ्नो त राजधानी जुन स्थापना भइरहेको छ। आधाकल्प मायाको राज्यमा मनुष्य कति तमोप्रधान बुद्धि, भ्रष्टाचारी बन्छन्। फेरि उनीहरूलाई श्रेष्ठाचारी बनाउनु बाबाको काम हो नि। आधाकल्प लाग्छ भ्रष्टाचारी बन्नमा। फेरि एक सेकेण्डमा बाबाले श्रेष्ठाचारी बनाउनुहुन्छ। निश्चय हुनुमा समय कहाँ लाग्छ र। यसता धेरै राम्रा बच्चाहरू छन् जसलाई निश्चय हुन्छ, झट्ट प्रतिज्ञा गरछन्, तर माया पनि त पहलमान छ नि। केही न केही मनसामा तुफान ल्याउँछ। पुरुषार्थ गरेर कर्मणामा आउनु छैन। सबैले पुरुषार्थ गरिरहेका छन्। कर्मातीत अवस्था त भएको छैन। कर्मेन्द्रियहरूबाट केही न केही गलती भइहाल्छ। कर्मातीत अवस्थामा पुग्नुमा बीचमा विघ्न अवस्था परछ। बाबाले समझाउनुभएको छ- पुरुषार्थ गर्दै गर्दै अनत्यमा गएर कर्मातीत अवस्था हुन्छ फेरि त यस शरीरमा रहनु छैन, त्यसैले समय लाग्छ। विघ्न केही न केही परछन्। कहीं मायाले हराइ पनि दिनछ। बकसिङ्ग हो नि। चाहन्छन् बाबाको यादमा रहौं, तर रहन सक्दैनन्। धेरैथोर जुन समय रहेको छ, बिसतारै-बिसतारै त्यो अवस्था धारणा गर्नु छ। कोही पनि जनमने

बित्तिकै राजा त बनदैन। सानो बच्चा बिसतारै-बिसतारै ढूलो हुन्छ नि, यसमा पनि समय लाग्छ। अब त बाँकी थोरै समय रहेको छ। सारा कुरा पुरुषारथमा आधारित छ। ध्यान दिनु छ-मैले जसरी पनि बाबाबाट वरसा अवश्य लिन्छु, मायाको सामना अवश्य गर्नु छु। त्यसैले प्रतिज्ञा गरिन्छु। माया पनि कम छैन। एकदम हलका रूपमा पनि आउँछ। बलवानसँग राम्ररी बल लगाउँछ। यी कुरा कुनै शास्त्रहरूमा छैनन्। बाबा भनिरहन्छ- तिमीलाई अहिले समझाउँछु। बाबाद्वारा तिमीले सद्गति प्राप्त गरिछौ। फेरि यस ज्ञानको आवश्यकता नै रहँदैन। ज्ञानबाट सद्गति हुन्छ। सद्गति भनिन्छ सत्ययुगलाई।

त्यसैले मीठा प्यारा बच्चाहरूलाई लक्ष्य मिलेको छ। यो पनि जाने का छौ- डरामा अनुसार वृक्ष बढ्नुमा समय त लाग्छ नै। विघ्न त धेरै परिन्छन्। परिवर्तन हुनुपर्छ। कौडीबाट हीरासमान बननुपर्छ। रात दिनको फरक छ। देवताहरूका मन्दिर अहिले समझ पनि बनाइरहनछन्। तिमी ब्राह्मणले अहिले मन्दिर बनाउँदैनौ किनकि त्यो हो भक्तिमार्ग। दुनियाँलाई यो थाहा नै छैन- अब भक्तिमार्ग खतम भएर ज्ञानमार्ग जिनदावाद हुन्छ। यो केवल तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ। मनुष्यले त समझनछन्- कलियुग अहिले बच्चा छ। उनीहरूको सारा आधार हो- शास्त्र। तिमी बच्चाहरूलाई त बाबा बसेर सबै वेद शास्त्रहरूको रहस्य समझाउनु हुन्छ। बाबा भनिरहन्छ- अहिले समझ तिमीले जे पढेका छौ, त्यसलाई भुल्दै जाऊ। त्यसबाट कसैको सद्गति हुँदैन। हुन त अलपकालको सुख मिल्दै आएको छ। सदा सुख नै सुख मिलोस्, यसतो हुन सक्दैन। यो हो कृष्णभगुर सुख। मनुष्य दुःखमा रहन्छन्। मनुष्यले यो जाने का छैनन्- सत्ययुगमा दुःखको नाम निशान हुँदैन। उनीहरूले त्यहाँको लागि पनि यस्ता कुरा बताइदिएका छन्। त्यहाँ कृष्णपुरीमा कस थियो, यो थियो... कृष्णले जेलमा जन्म लिए। धेरै कुरा लेखिदिएका छन्। अब श्रीकृष्ण सवरगको पहिलो नम्वरका राजकुमार, उनले के पाप गरे होलान्? यी हुन् दन्त कथाहरू, त्यो पनि अहिले बुझ्छौ जब बाबाले सत्य बताउनु भयो। बाबाले नै आएर सत्यखण्ड स्थापना गरिरहन्छ। सचखण्डमा कति सुख थियो, झुट खण्डमा कति दुःख छ। यी सबै कुरा भुलेका छन्। तिमीलाई थाहा छ- हामीले श्रीमत् अनुसार सचखण्ड स्थापना गरेर त्यसको मालिक बनछौ।

बाबा समझाउनु हुन्छ, श्रीमत्मा चलनाले तिमीले उच्च पद पाउन सक्छौ। बच्चाहरूले यो जाने का छन्- हामीले यो पढाइ पढेर सूर्यवंशी महाराजा-महारानी बनन्छु। दिल पनि सबैको हुन्छ, उच्च पद पाउने। सबैको पुरुषारथ चलन्छ। राम्रा पक्का भक्त जो हुन्छन्, उनीहरूले चित्र साथमा राख्छन् तब घरी-घरी उनको याद आउँछ। बाबा पनि भनिरहन्छ- त्रिमूर्तिको चित्र साथमा राख्यौ भने घरी घरी याद आउँछ। बाबालाई याद गर्नाले हामी सूर्यवंशी घरानामा आउँछौ। कोठामा त्रिमूर्तिको चित्र लगायौ भने घरी-घरी नजर सामुनने परनेछ। बाबाद्वारा हामी यस सूर्यवंशी घरानामा जान्छौ। सबै उठ्ने बित्तिकै नजर त्यसमा जान्छ। यो पनि एउटा पुरुषारथ हो। बाबा राय दिनहुन्छ- राम्रा राम्रा भक्तहरूले धेरै पुरुषारथ गरिन्छन्। आँखा खोल्ने बित्तिकै कृष्ण याद आओस्, यसको लागि चित्र सामुनने राखिदिनछन्। तिम्रो लागि त अझ सहज छ। यदि सहजै याद आएन, मायाले हैरान पार्यो भने यी चित्रले मदत गरिन्छन्। शिवबाबाले हामीलाई ब्रह्माद्वारा विष्णुपुरीको मालिक बनाउनु हुन्छ। हामी बाबाबाट विश्वको मालिक बनिरहेका छौ। यस समृद्धिमा रहनाले पनि धेरै मदत मिलिन्छ, जुन बच्चाहरूले जाने का छन्। याद घरी घरी भुल्छन् भने बाबा सल्लाह दिनहुन्छ, चित्र सामुनने राख्यौ भने बाबा पनि र वरसा पनि याद आउँछ। तर ब्रह्मालाई याद गर्नु छैन। विवाह गरेपछि दलालको कहाँ याद आउँछ र। तिमीले बाबालाई राम्रोसँग याद गर्यौ भने बाबाले पनि तिमीलाई याद गरिरहन्छ। यादद्वारा याद मिलिन्छ। अहिले परियतमको करतव्यका बारेमा तिमीलाई थाहा छ। शिवका कति धेरै भक्तहरू छन्। शिव शिव भनिरहन्छन्। तर त्यो गलत हो- शिवकाशी, विश्वनाथ फेरि गंगा भनिदिनछन्। नदीको किनारमा गएर बस्छन्। यो बुझ्दैनन्- ज्ञानका सागर बाबा हुन्छन्। वनारसमा धेरै विदेशी आदि जान्छन् हेरनेको लागि। ढूला-ढूला घाट छन् फेरि पनि सबैलाई बाबाको मन्दिरले त आकर्षण गरिन्छ। सबै उहाँको पासमा जान्छन्। मन्दिर त कसैको पासमा जाँदैन। मन्दिरका देवताहरूले आकर्षण गरिन्छन्। शिवबाबाले पनि आकर्षण गरिरहन्छ। नम्वरवन

हुनहुनछ शिवबाबा फेरि से केण्ड नमबरमा यी ब्रह्मा, सरस्वती सो विष्णु। विष्णु नै ब्रह्मा। ब्राह्मण नै विष्णुपुरीका देवताहरू। विष्णुपुरीका देवताहरू नै ब्राह्मण। अब तिम्रो धनदा यो रह्यो, हामी नै देवता बनिरहेका छौं। त्यसैले अरूलाई पनि मार्ग बताउनु छ। अरू सबै हुन्जंगलमा लिएर जानेहरू। तिमिले जंगलबाट निकालेर बगैँचामा लिएर जान्छौ। शिवबाबा आएर काँडाबाट फूल बनाउनु हुन्छ। तिमिले पनि यो धनदा गरिन्छौ। यी कुरालाई तिमिले नै जानेका छौ। कोही राजा रानी छन्ैनन्, जसलाई तिमिले समझाऊ। गाइएको छ— पाण्डवलाई ३ पाइला पृथ्वी मिलेको थिएन। बाबा समर्थ हुनहुनथ्यो त्यसैले उनीहरूलाई विश्वको बादशाही दिनु भयो। अहिले पनि त्यही पारट खेल्नछ नि। बाबा हुनहुनछ गुप्त। कृष्णलाई त कुनै विघ्न पर्न सक्दैन। अहिले बाबा आउनु भएको छ, आएर बाबाबाट वरसा लिनु छ, यसको लागि मेहनत गर्नुपर्छ। दिन-प्रतिदिन नयाँ-नयाँ प्वाइन्टहरू निसकिरहनछन्। देखिनमा आउँछ, प्रदर्शनीमा समझाउनाले राम्रो प्रभाव पर्छ। बुद्धिद्वारा काम लिइन्छ— प्रदर्शनीबाट राम्रो प्रभाव हुन्छ वा प्रोजेक्टरबाट? प्रदर्शनीमा समझाउँदा चेहरामा हेरेर समझाउन सकिन्छ। जानेका छौ— गीताका भगवान बाबा हुनहुनछ, त्यसैले बाबाबाट फेरि वरसा लिने पुरुषार्थ गर्नु छ। ७ दिन दिनु छ। लेखेर देऊ। नतर त बाहिर जाने बित्तिकै मायाले भुलाइदिन्छ। तिम्रो बुद्धिमा आयो— हामीले ८४ को चक्र लगाएका छौं, अब जानु छ। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ। यी चित्र त साथमा हुनु नै पर्छ। धेरै राम्रा छन्। बिडला आदिले पनि यो जानेका छन्ैनन्— यी लक्ष्मी-नारायणले राज्य-भाग्य कहिले र कसरी लिए? तिमिले जानेका छौ, त्यसैले तिमिलाई धेरै खुसी हुनुपर्छ। लक्ष्मी-नारायणको चित्र लिएर झट्ट कसैलाई समझाउँछौ। उनीहरूले यो पद कसरी पाए? यी कुरा बुद्धिद्वारा बुझ्ने र बुझाउनुपर्ने हुन्। लक्ष्म उच्च छ। जो जसतो शिक्षक छ, उसले त्यसतै नै सेवा गरछ। हेरनुहुन्छ— कस-कसले सेन्टर समहालिरहेका छन्, आफ्नो अवस्था अनुसार। नशा त सबैलाई छ। तर विवेकले भन्छ— समझाउने जति होसियार हुन्छ त्यति सेवा राम्रो हुन्छ। सबै त होसियार हुन सक्दैनन्। सबैलाई एकै प्रकारको शिक्षक मिल्न सक्दैन। जसरी कल्प पहिला चलेको थियो, त्यसतै नै चलिरहेको छ। बाबा भननुहुन्छ— आफ्नो अवस्थालाई जमाइराख। कल्प कल्पको बाजी हो। देखिएको छ— कल्प पहिला जसतै हरेकको पुरुषार्थ चलिरहेको छ। जे भइरहेको छ— हामी भन्छौं कल्प पहिला पनि यसतै भएको थियो। फेरि खुसी पनि हुन्छ, शान्ति पनि हुन्छ। बाबा भननुहुन्छ— कर्म गर्दा गर्दै बाबालाई याद गर। बुद्धिको योग त्यहाँ लागिरह्यो भने धेरै कल्याण हुन्छ। जसले गरछ उसैले पाउँछ। राम्रो गरे राम्रो पाउँछ। मायाको मतमा सबैले नराम्रो नै गर्दै आएका छन्। अब मिलछ श्रीमत। राम्रो गर्यो भने राम्रो हुन्छ। हरेकले आफ्नो लागि मेहनत गरछ। जसतो गरछ त्यसतै पाउँछ। त्यसैले किन मैले योग लगाउँदै सेवा नगर्ने? योगबाट आयु बढ्छ। यादको यात्राद्वारा निरोगी बन्नु छ त्यसैले किन हामी बाबाको यादमा नरहने! यथार्थ कुरा हो भने किन हामीले कोसिस नगर्ने? ज्ञान त बिलकुलै सहज छ। साना बच्चाहरूले पनि बुझ्छन् र बुझाउँछन्। तर उनीहरू योगी त ठहरिएनन्। यो त पक्का गराउनु छ— बाबालाई याद गर्नुहोस्। जसले समझन्छन्— घरी घरी भुल्नछ, उनको लागि चित्र राखिदेऊ, त्यो पनि राम्रो हो। बिहानै चित्रलाई देख्ने बित्तिकै याद आउँछ। शिव बाबाबाट हामीले विष्णुपुरीको वरसा लिइरहेका छौं। यो त्रिमूर्तिको चित्र नै मुख्य हो, जसको अर्थ त तिमिले अहिले बुझ्नेका छौ। दुनियाँमा यस्ता त्रिमूर्तिका चित्र अरू कसैका पासमा हुँदैनन्। यो त बिलकुलै सहज छ। हामीले लेखौं वा नलेखौं। यो त सबैले जानेका छन्— ब्रह्माद्वारा स्थापना, विष्णुद्वारा पालना। अचछा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) मायाको बक्सिगमा कहिल्यै पनि हार नहोस्, यसको ध्यान राख्नु छ। कल्प पहिलाको स्मृतिले आफ्नो अवस्थालाई जमाउनु छ। खुसी र शान्तिमा रहनु छ।

२) आफ्नो भलो गर्नको लागि श्रीमतमा चलनु छ। यस पुरानो दुनियाँबाट नाता तोड्नु छ। मायाको तूफानबाट बच्नको लागि चित्तलाई सामुनने राखेर बाबा र वरसालाई याद गर्नु छ।

वरदान:- निरबल आत्माहरूमा शक्ति हरू को फोर्स भर्ने ज्ञानदाता सो वरदाता भव
वर्तमान समयमा निरबल आत्माहरूमा तयति शक्ति छैन, जसकारण छलाङ्ग मारन
सकदैनन्, उनीहरूलाई एकस्ट्रा फोर्स चाहिन्छ। त्यसैले तिमी विशेष आत्माहरूले
स्वयंमा विशेष शक्ति भरेर उनीहरूलाई उठाउनु परछ। यसको लागि ज्ञान दाताको
साथ-साथै शक्तिको वरदाता बन। रचयिताको प्रभाव रचनामा परछ, त्यसैले वरदानी
बनेर आफ्नो रचनालाई सर्व शक्तिहरूको वरदान देऊ अब यसै सेवाको आवश्यकता छ।

सलोगन:- साक्षी भएर हर खेल्लाई हेर्यौ भने सुरक्षित पनि रहन्छौ र मज्जा पनि आउँछ।